

19-20-21-22-23-24 mei 2009

GR5 - E2

“NOORDZEE-RIVIERA” “2250 KM”

GEBRUIKTE GIDS: “Crêtes des Vosges”, “ La grande traversée du Jura“

DATUM: 19-20-21-22-23-24 mei 2009

SPONSORTOCHT: Voorbereiding “Warm Helchteren”

WANDELTRAJECT:

- Challonvillars
- Dasle
- Soulce-Cernay
- Echelles de la Mort
- Villers-le-Lac

AANTAL KM: Wandeling 138 km

TOTAAL KM: 1351 km

DEELNEMERS: (vlnr)

- Peter Vaes
- Jos Kerkhofs
- Theo Eerdekens
- Luc Dorissen
- Sponsor Kleding Simons (GR5-shirts)
- Roger Vanotterdijk
- Dominiek Wouters
- Miel Nouwen

Gebruikte gids : “Crête des Vosges”, La grande traversée du Jura

Totaal aantal Km : 138 Km

Slaapplaatsen :

- Formule 1 Hotel-Belfort:

9, Rue de Belfort

RN 83 90800 Bavilliers

- Dolleren

Gîte Trémeux D 458614, Les Hauts en Plains Essarts

Privé : Faivre Jean, 8 bis Place de l'hôtel de Ville

F 25140 Charquemont

2009: Challonvillars – Villers-le-Lac

Challonvillars-Dasle : 20-05-2009 : 37 km : 9 uur

Gisteren rond 16 uur in Helchteren vertrokken. Eerst nog snel een foto trekken voor de goed-nieuwskrant en weg zijn we. We hebben dit jaar besloten om via Duitsland naar onze bestemming te rijden. We rijden via St-Vith, richting Saarbrücken om dan terug onze weg via Mulhouse zoeken naar Belfort. De autostrade is alleszins rustiger en op deze manier kunnen we nog eens terug mijmeren over de Vogezen... In Belfort hebben we voor de eerste nacht vier kamers geboekt in het Formule 1 hotel. Op deze manier moeten we de volgende dag slechts een kleine verplaatsing maken om onze startplaats in Challonvillars te bereiken. We hebben echter pech, de deur van de kamer voor Luc is niet open te krijgen. De gerant is niet bereikbaar en daar staan we... We besluiten om met vier op een kamer te liggen zodat Luc die nacht, zoals gevraagd, alleen kan slapen. 's Anderendaags iedereen vroeg op. Nog snel onderhandeld om onze centen voor één kamer terug te krijgen. Geen probleem... Jos maakt dit in orde. De koffers op de remork en weg zijn we. Eerst nog even kijken op de eindplaats van vorig jaar en de startplaats van dit jaar naar de boodschap van Luc en Jos aan de electriciteitspaal. Effen vastleggen op foto en weg zijn we. We hebben weer geluk dit jaar. Het belooft zoals de voorbije jaren prachtig weer te worden en de zonnecrème is nooit ver weg. We starten zoals gezegd in Challonvillars op 390 meter. Het traject is ideaal om “zachtjes” in te lopen. Niet te veel klimmen, niet te hard dalen... Rustig inlopen... We verlaten Challonvillars om lichtjes via de kerk te stijgen en verlaten al snel de verharde weg die overgaat in een mooi bospad. In de bocht hebben we nog een mooi zicht op Belfort. In het bos passeren we nog “la Fontaine de la Baraque”. Al snel bereiken we Echenans-sous-Mont-Vaudois. Het wandeltempo in het bos is omwille van het terrein al snel verhoogd. Bij het zien van “La Croix des femmes” maakt Jos zijn jaarlijkse uitglijder... Net buiten het dorp nemen we achter het beekje rechts een veldpad. Langs een aantal grote velden en een aantal bospaadjes bereiken we al snel Brévilliers. In het centrum staat een mooi blauw beeld van een soldaat in de nabijheid van de kerk en het “lavoir”. Iets verder via een stijgende weg, les Champs Morel, bereiken we onze eerste stop. Peter heeft zijn best gedaan, spek en eieren zijn ons deel. Na het “zwakke ontbijt” in het hotel doet dit wel goed. Iets verder vanop de weg zien we in het veld een hert, of was het een grote haas die ons staat aan te staren. Het idee voor een nieuw menu groeide al snel... Even daarna slaan we links het bos in. Dit blijkt een omleiding omwille van de TGV te zijn. Iets verder stappen we onder de brug van de TGV, verbinding met Zwitserland door. Daarna volgen een aantal boswegen en onder de vele hoogspanningslijnen bereiken we al snel Chatenois-les-Forges. We zijn blij dat we snel het gloeiend warme dorp verlaten. In het veld effen bekomen

met een sigaretje in de schaduw van één grote boom om dan vervolgens Nommay te bereiken. La Savoureuse overstekend slaan we rechts af om via een aantal meertjes naar de parking van de Base Nautique te gaan. Prachtig om zien hoe de Fransen dit gebied omgetoverd hebben in een educatieve en recreatieve zone. Het was opletten geblazen in het mulle zand... Peter had weerom een mooie plaats uit gekozen. Schoenen uit en effen bekomen bij een warme tas soep van de hitte. Flessen bijvullen, nog effen leren hoe een "shake" moet gemaakt worden... en we vatten ons laatste deel van de dag aan. Langs het jaagpad van het Rhone-Rijnkanaal moeten we opletten voor de vele fietsers... Hier en daar redden we een fietser van een gewisse verdrinkingsdood of was het andersom... Mooi om zien hoe dit jaagpad aangelegd is langs het kanaal. Net voor het dorpje gaat het kanaal over in een natuurlijk gebied. Hier zien we een reiger en een otter... of was het iets anders. Snel bereiken we Feschés-le-Chatel. Een korte onderbreking. Effen verfrissen bij het "lavoir" in het centrum om dan onze weg via het kerkhof naar een groot bos te zoeken. Halverweg nog een korte stopje waar we Darco met de witte sokjes kunnen bewonderen... Via mooie bospaadjes zoeken we onze weg naar Dasle. Dan weer stijgend en dan weer dalend via de paadjes, echt wel de moeite, dalen we af naar Dasle. Peter wacht ons op. De schoenen vliegen uit, sandalen aan en we vertrekken richting Trémeux. De alerte stem van onze GPS zorgt ervoor dat we zeker geen omweg via Zwitserland maken om onze slaapplek te bereiken... De gîte is prachtig gelegen. De volgende vier nachten verblijven we hier. Strategisch gelegen zorgt deze ervoor dat de verplaatsingen 's morgens en 's avonds meevallen. Na een korte uitleg van de eigenaar starten we onze jaarlijkse "avondlijke bezigheden". Luc zorgt voor de barbecue en geeft de poes en ezels nog wat eten... De bijbehorende salade en de koude pasta voor morgen is op een oogwenk gereed. De routine, weet je wel... vele handen maken zoals in het verleden het werk licht. Opruimen, afwassen, douchen, briefing voor morgen en nog wat rustig napraten bij een pintje. Meer moet dat niet zijn.

Dasle – Soultz-Cernay : 21-05-2009 : 38 km : 9.30 uur

We staan vroeg op vandaag. De verplaatsing naar Dasle neemt toch wel wat tijd in beslag. Om half zeven zitten we aan de gedekte ontbijt tafel. Om acht uur staan we op dezelfde plaats in Dasle om de tocht van vandaag aan te vatten. Alleen het weer wil niet echt mee. Onderweg zien we dat het op sommige plaatsen serieus geregend heeft. Moeilijk ...regenjas aan of niet. Uiteindelijk vertrekken we stipt om acht uur en dit met de regenjas aan. Iets verder op het stijgende pad naar Vandancourt (400 m) doen we de regenjas al weer uit. In het centrum nemen we nog een paar foto's van Peter die net inkopen aan het doen is. Die gelegenheid krijgen we niet dikwijls... De winkeljuffrouw schrikt met al die persaandacht ! We wandelen door het centrum in de richting van le Pont du Sarrazin (537 m). Effen klimmen en genieten van een kleine kloof om dan aan te komen bij le Pont du Sarrazin. Deze wordt zowel van onder als van boven op beeld vastgelegd. Boven aan de brug slaan we rechtsaf en volgen een bosweg die ons al snel via een verharde weg en dwars door een aantal mooie velden tot in Abbévillers (575 m). De bloemenpracht in deze weiden krijgt de nodige aandacht. Een beeld dat we gedurende de dag nog dikwijls zullen tegenkomen. De geuren zijn er gratis bij. We kruisen de D 482 en volgen even later de verharde weg en de verschillende bosweggetjes, ondermeer langs een mooi beekje, die ons al snel tot bij Peter brengen. Zoals altijd heeft hij een mooi plaatsje gezocht dichtbij een beekje en natuurlijk op de route zoals we gewend zijn. In het valleitje ligt La Papeterie (414 m). De vroegere papierfabriek, opgericht in 1663, had in het verleden verschillende bestemmingen : weefatelier, korenmolen, olieslagerij, zagerij om tenslotte te eindigen als hotel-restaurant. Joggers en mountainbikers storen sommige van ons die een dringende behoefte moeten doen... Na de lekkere pasta van het huis van Peter nemen we net achter

het beekje en tegenover La Papeterie een snel stijgend bospad. Het pad loopt langs een kleine kloof om vervolgens uit te komen op het historisch pad met grensstenen, die de grens tussen Zwitserland en Frankrijk aanduiden. (de Hérimoncourt-route). Het pad begint met grenssteen 378 uit 1877 en zal eindigen met nummer 417. Ter hoogte van grenspaal 381 (564 m) bevindt zich nog een pad met houten balken dat sterk stijgend is. Het is, en dit in tegenstelling tot deze morgen, zweeten geblazen. We volgen de grens, dan is in Frankrijk en dan is in Zwitserland. Ter hoogte van grenspaal 417 komen we via twee poortjes en weidse velden op de weg naar Villars-lès-Blamont (598 m). Effen volgen en snel zien we in de verte het kleine dorpje liggen. De route van vandaag wordt vooral gekenmerkt door stevige en venijnige klimmetjes... In het centrum van het dorpje houden we nog een kleine rustpauze bij de gerestaureerde fontein waar we ons effen verfrissen vooraleer de stevige klim naar "La Roche Jella" (uitkijkpunt 821 m) aan te vatten. We trekken nog een foto van een oude bunker langs het mooie bospad. Even later nemen we de bocht naar links en dit ter hoogte van le Creux Serré. Hier hebben we een mooi laatste zicht op Belfort en de Vogezes. Door de velden en even later ter hoogte van de hoeve Tremblais (787 m) slaan we rechtsaf om even later via een asfaltweg onze tweede stop ter hoogte van Chamesol te bereiken. Peter heeft zich geïnstalleerd ter hoogte van "la cabane de douane", de vroegere grensovergang tussen Frankrijk en Zwitserland. Het was tijd ... Toch wel een onverwacht zwaar stuk en de tas soep met boterhammen zorgt ervoor dat we de nodige energie hebben om ons laatste gedeelte van vandaag aan te vatten. Iets eten en wat bijpraten over de bekermatch of waren het barragematches... De volgende asfaltweg brengt ons tot bij een kruising. Hier gaan we rechtdoor via de wei en een veldweg. Het is weerom klimmen en dalen tot bij "La Chapelle du Mont", met mooi zicht op Saint-Hippolyte (386m). Hier hebben we nog een praatje met een aantal Zweden. Het gesprek verloopt moeizaam, moeilijk taaltje dat Zweeds... We dalen af waar we in de rotswand voor het eerst kennismaken met een adder. Even later, net voor het centrum nemen we de route naar links. Net voor de camping nemen we links het sterk stijgend bospad. Even later schrikken we bij het zien van drie loslopende paarden die ons de weg versperren. Gelukkig hebben we Theo, onze paardenfluisteraar, die snel dit probleem oplost... Nadien dalen we verder af naar Soultz-Cernay (431m), waar we de brug over de Doubs nemen. Sommigen hebben blijkbaar een moto bij... Nadien is het in stijgende lijn naar onze gîte, waar Peter ons ter hoogte van de kruising met de GR5 en de weg oppikt. Het fris pintje op het terras van onze gîte doet goed. Na het lekkere avondeten genieten we nog wat na bij oude chiroliedjes... Op tijd slapen. Morgen stappen we de vallei van de Doubs in. Het belooft warm weer te worden...

Soultz-Cernay- Echelles de la Mort : 22-05-2009 : 35 km : 07.45 uur

Vandaag iets, een kwartiertje, langer geslapen. Dat is het voordeel als je de planning zo maakt dat er een stopplaats dichtbij de gite ligt. Gisteren op 10 min gestopt van onze slaappleats met als gevolg dat we iets langer geslapen hebben en de dag erna iets vroeger kunnen vertrekken. Jammer genoeg zijn we gisteren in de helft van een beklimming moeten stoppen. Het resultaat is dat we direct stijgend moeten vertrekken. En wat een beklimming... Stijgingspercentage 15%... Veel meer moet er niet over gezegd worden... " Afzien gelijk de beesten..." Desondanks bevonden we ons vliegensvlug in de wolken... Effen de hond van ons af houden bij het melken van de koeien ter hoogte van la Bace (720 m) en het was al direct genieten van het mooie landschap. Tijd maken voor een slak (met huisje) en weg zijn we voor een boeiende wandeldag. Aan de "lavoir" van Courtefontaine (780 m) nemen we effen de tijd om terug in de geschiedenis te duiken. De wasplaats was immers toen de plaats waar mensen mekaar ontmoetten... Even later een stijgende weg, een aantal weidse velden (het poortje toedoen ..)

om ter hoogte van le Creux terug stijgend verder te gaan tot aan de hoeve van Girod  (904 m), vervolgens verder afdalen tot aan een andere hoeve waar Peter op ons wacht. Maar goed dat we deze stop iets verder hebben gelegd dan afgesproken. Dat is dan ook het voordeel dat de avond voordien de planning nog eens wordt overlopen en eventueel nog een aantal aanpassingen kunnen gebeuren. Peter heeft een mooie plaats gekozen met ons eerste (weliswaar nog ver zicht op de vallei van de Doubs). Spek en eieren smaken... In de verte zien we boven Fessevillers (660 m) al liggen. Onze volgende uitdaging... De klim verloopt vlot met hier en daar een verraderlijke trap. Vervolgens is het gezapig verder klimmen tot aan de volgende hoeve. Nog effen klimmen en we naderen het "Bois de Joux" (921 m). Het bos werd in 1999 getroffen door een windhoos en nadien door de droogte van 2003. We nemen de omweg nog naar Urti re (956 m) waar broeder Lucas de klokken nog luidt aan het kapelletje van St-Roche. De moeite om te horen... Even later, een moeilijke afdaling met steenslag, kronkelend pad met veel bochten. We stappen in verspreide slagorde en effen later vangen we Luc achter een paar st re hout... Maar goed dat we hem nadien nog hoorden roepen of we hadden hem nooit meer gezien tijdens de wandeling... De afdaling naar Goumois (565 m en aan de overzijde ligt Zwitserland) is zwaar en serieus belastend voor de knie n. Ter hoogte van de laatste huizen in oostelijke richting nemen we een mooi pad tussen twee heggen dat ons bij onze tweede stop van de dag brengt. Weerom een mooie plaats en dit keer langs de Doubs. Een tas soep, de overschot van de pasta van gisteren, de douane(vraag maar eens aan Peter)... Heerlijk en meer moet dat echt niet zijn. Hier beslissen we om deze dag verder te gaan tot de Echelles de la Mort. Een gevolg van het gezapige maar ook snel tempo van deze dag... Blijkbaar stijgt het tempo met de wandeldagen... Het pad in de nabijheid van de Doubs, we kiezen voor de laagste en ook originele GR 5-Route, is prachtig... Kleine paadjes, wilde knoflook, wortels van de bomen, dan eens stijgend, dan eens klimmend... Het is opletten geblazen... En drukkend warm... ondanks dat we in de schaduw lopen. Via le Bief d'Etoz (normaal de eindstop voor vandaag en iets verder dan we straks tijdens het eten gedacht hadden...) wandelen we verder naar la Charbonni re-du-Haut. We passeren nog le Refrain (een electriciteitscentrale) om vervolgens te eindigen bij Les Echelles de la Mort (657 m). Een prachtig uitzicht is de beloning!!! Effen zoeken naar de afdaling van de ladders. Maar goed dat deze vervangen zijn door een moderne uitvoering... Vooral Luc heeft wat last van hoogtevrees... Er wordt nog wat overnagekaart nadat we Peter gevangen hebben in de auto... De terugtocht gebeurt via haarspeldbochten en kleine dorpjes. 's Avonds is te moeilijk om te omschrijven.. Een verse forel uit de Doubs, vele handen, een glaasje pastis en de kookkunst van Luc en Miel doen wonderen... Er wordt nog wat nagekaart... Vermits we vandaag verder geraakt zijn dan gepland, besluiten we ook morgen verder te gaan dan de vooropgestelde eindbestemming. We stappen tot Villers-le Lac, 4 uur verder!!!. De eerste keer tijdens onze jaargangen dat we verder wandelen dan onze oorspronkelijk planning. Ge moet het maar doen!!!!

Echelles de la Mort - Villers-le-Lac : 23-05-2009 : 28 km : 06.15 uur

De laatste dag begint. Iedereen heeft zich opgeladen voor deze wandelvierdaagse en weet dan ook dat deze tot een goed einde moet gebracht worden. Geen probleem! 's Morgens gaat het er weer hectisch aan toe om op tijd te vertrekken. Snel ontbijten, opruimen, de remark laden en weg zijn we. Toch wel effen rijden tot aan Les Echelles de la Mort. Het weerbericht gaf warm weer... tot 32 graden... Het zal zweten en puffen worden. Op de parking vertrekken we richting eindbestemming Villers-le Lac. Het eerste stuk verloopt vlot en al snel zijn we bij de grensovergang ter hoogte van het brugje van La Rasse (629 m). Een sigaretje roken en weg mijmeren bij het kleine hotelletje La Rasse, enkel te bereiken via Zwitsers grondgebied. Jos trekt kop en het gaat vlot. Het is rustig wandelen. Dan is ter hoogte van de Doubs, dan iets

hoger tegen de rotsen. Fijn wandelen. De zon schijnt en het is warm. Aan de oever van de Doubs valt het echter mee. Soms is het wat drukkend maar de echte warmte bereikt ons nog niet, voorlopig toch niet...Het is fijn wandelen. De omgeving brengt iedereen tot rust.. Enkel het gekabbel van de Doubs, het gefluit van de vogeltjes, de geuren van de verschillende bloemen zijn ons deel. De moeite!!! We stoppen effen ter hoogte van de abri "Chez Pascal"(716 m). Gelukkige mensen, die Fransen, zo een prachtige natuur in de nabije omgeving. We volgen onze route en passeren de electriciteitscentrale van Chatelot. Een betonnen constructie met 1200 trappen in deze prachtige natuur. Raar maar begrijpbaar. Onderweg komen we nog een aantal abris tegen, die vooral gebruikt worden door jongeren die de motorboot gebruiken om deze te bereiken. Hier en daar komen we een zeldzame wandelaar tegen. Het tempo gaat snel de hoogte in en we stappen in verspreide slagorde naar de Barrage van Chatelot (927 m). Het is zweten geblazen en in een hels tempo (moet kunnen de laatste dag) bereiken we Peter op de parking van het stuwmeer. Iedereen kletsnat en maar goed dat de wasdraad niet veraf is. Een mooi zicht... De spaghetti smaakt en dit ondanks de drukkende warmte. Vermits we weer wat voor zitten op ons tijdschema nemen we de tijd om te recuperen. Na een uurtje pauze vertrekken we richting "Saut du Doubs"(845 m). We dalen weer af langs ladders terug tot de hoogte van het bufferbekken. Rustig wandelend genieten we van de mooie uitzichten op de Doubs. We komen verschillende wandelaars (...) tegen. Het is dan ook weekend voor de Fransen. De route is mooi en doet soms denken aan het begintraject van Luxemburg (Van Ouren naar Tintesmilleren), maar dan in een ruimer perspectief, zeker wat de natuur betreft. Ook het traject net voor en na de doorgang onder de rotsen is prachtig. Aangekomen aan de watervallen houden we nog een kort stopje. Het is er druk en we nemen de tijd om de mensen wat te observeren en dit met de nodige commentaar... Effen vrees voor een bomaanslag...en we besluiten toch maar door te gaan tot onze volgende stop op de Route des Combes (lange weg...).Onderweg nemen we nog tijd voor een ijsje (het eerste deze route...) Alleen is het belangrijk om dit te kopen ofwel voor of na een klim. Tijdens een klim is dat al wat moeilijker...Het smaakt echter... Effen later een stop met lekkere soep bij Peter. Sommigen hebben moeite met de "traditionele perekoppenkal" . We moeten toch eens een boek uitgeven met al deze praat...Nadien is het verder afdalen tot in Villers le Lac(755 m). Onderweg voelen we pas echt hoe warm het is geweest tijdens de dag. Vooral op de asfaltweg beseffen we pas hoeveel geluk we vandaag gehad hebben. Even later zien we Villers-le Lac liggen. Er is nog wat onduidelijkheid over de brug van de Doubs... In het centrum wacht Peter ons op en traditiegetrouw drinken we op een plaatselijk terrasje nog een pintje vooraleer terug naar onze gîte te rijden. Een babbeltje met de plaatselijke eigenaar, het avondeten klaar maken, de fototoestellen eens bekijken, de poes verzorgen, douchen, alle foto's op de laptop bekijken, nog wat na-kaarten en al direct de route van volgend jaar eens bekijken... Meer moet dan niet zijn, zoals reeds zo dikwijls gezegd... "Voor de lezers, ge moet dat zelf eerst meemaken...!!!".

Trémeux – Helchteren : 24 mei

Effen moeten wachten op de huisbaas voor de afrekening. Nadien 580 km naar huis, weliswaar met de auto...

1. In Challonvillars, aan deze paal (met weggemoffeld papier) aan " 't kanohl" vertrekt onze 9de jaargang.

2. Onze 1ste stop bij Peter : En zwaar dat die rugzakken soms toch zijn !!!

3. Soms laten we ze wel eens een “poepke ruiken” – Cooling down.

4. 't Stokte niet !!! Tging Goed Vooruit

☺ 19-20-21-22-23-24 mei 2009

5. Luc in de wolken in Trémeux. Hij bromt niet !!!

6. In Good mood. Want het is de 1ste stop op onze tweede dag. 'Beter bij Peter.'

7. “Er staat een paard in de gang? Oh, oh, gelukkig was er de paardenfluisteraar Theo....”

8. De “ezelskant” van onze gîte in Trémeux.

9. Hier brom(mer)t Luc wel. “Komaan man, pak die flosch !!”

10. Peter krijgt op Hemelvaartdag een verschijning. En wij zagen dat het weer goed was.

11. Geen paarden, maar koeien (+vlaaien) op ons pad deze keer.

12. Toen waren de klokken in Urtière-kapel (956 m) nog rustig, maar effen later...

13. Oeps, Theo rijst op uit de Doubs...

14. Mooie lavoir in Courtefontaine (780m). Hier werd (ook) vroeger wat afgekwebbeld.

15. Miel aan “Les échelles de la mort.” Om doodstil van te worden. (van die ladders!!!)

16. Onze GPS-Dominiek zoekt in Trémeux op ons terras nog effen uit waar er weg kan bijge-
maakt worden.

19-20-21-22-23-24 mei 2009

17. links Zwitserland---rechts Frankrijk---- Ertussen : Le Barrage du Chatelot.

18. Roger "uitgeteld" in de touwen na een bomaanslag van de radicaal Dorische B-R-I-K.

19-20-21-22-23-24 mei 2009

19. De natuurlijke grens in La Rasse...UREN van deze prentkaarten langs de Doubs.... om van te smullen.

20. Jos in gesprek met gîte-eigenaar Jean Faivre. (steeds GSM-bereik bij hem !!!)